20/09/2021

Hristos nu ne cere să ne purtăm singuri crucea, spune Patriarhul Daniel

„Hristos nu ne cere să purtăm singuri crucea, ci să purtăm crucea urmându-I Lui, adică cerându-I ajutorul Lui și purtând Crucea împreună cu El”, a spus Patriarhul Daniel duminică. Prefericirea Sa a afirmat că Evanghelia din Duminica Luării Crucii și urmării lui Hristos prezintă patru trepte, sau etape, ale mântuirii.

Patriarhul României a definit mântuirea ca „realizarea comuniunii sau relației vii a omului muritor cu Dumnezeu cel nemuritor” și ca „dobândirea vieții veșnice de la Dumnezeu, Care este izvorul vieții veșnice”.

Treapta întâi: voința liberă
Iar prima treaptă spre mântuire este alegerea liberă: Numai cel care vrea este chemat să-L urmeze pe Hristos pe această cale. „Aici vedem că Mântuitorul Iisus Hristos respectă libertatea omului, El propune, dar nu impune. El oferă mântuirea, dar nu obligă pe nimeni să-I urmeze”, a precizat patriarhul.

„Libertatea pe care Mântuitorul o scoate în evidență ne arată că de fapt Dumnezeu ne respectă libertatea noastră pentru că numai când iubirea lui Dumnezeu este acceptată în mod liber atunci comuniunea cu El este una adevărată.”

„Dumnezeu oferă iubirea Sa și dorește ca omul în mod liber să răspundă iubirii Sale, nu în mod obligatoriu sau în mod forțat”, a adăugat Părintele Patriarh.

A doua treaptă: lepădarea de sine
Părintele Patriarh Daniel a atras atenția că, „în unele limbi străine moderne, lepădarea de sine s-a tradus cu negarea de sine”. Dar, a subliniat Preafericirea Sa, „lepădarea de sine nu înseamnă o depersonalizare, o desființare a persoanei, ci o înnoire a vieții, o schimbare a vieții”.

„Să nu devenim noi centrul iubirii noastre, pentru că aceasta este iubire de sine pătimașă”, a spus Patriarhul. „Prin lepădarea de sine, omul care urmează pe Hristos învie sufletește, iese din mormântul propriului său egoism și devine plin de iubirea milostivă și smerită a lui Hristos.”

„Deci lepădarea de sine este o luptă de eliberare de egoism și o luptă de creștere într-o iubire milostivă și smerită față de semeni. De aceea, această lepădare de sine este o vindecare sufletească de o viziune a vieții egoiste. Din acest punct de vedere, numai lepădarea de sine îl face pe om deschis spre recunoștință în fața lui Dumnezeu și spre bunăvoință de a ajuta față de semeni”, a subliniat Părintele Patriarh Daniel.

A treia treaptă: asumarea Crucii
„Crucea are multe înțelesuri duhovnicești atunci când vorbim despre crucea vieții fiecărui om”, a spus Preafericirea Sa.

- Crucea ca suferință „poate însemna o copilărie tristă, de orfan, o tinerețe zbuciumată sau o căsătorie nefericită”.
- Crucea ca neîmplinire și lupta de a transforma această neîmplinire pe plan profesional sau personal într-o biruință pe plan spiritual.

„Din cauza păcatului, omul, deși își propune idealuri mari, adesea nu le poate împlini și trăiește sentimentul unui eșec, unei neîmpliniri. Dar, în Hristos, aceste neîmpliniri se transformă în biruințe duhovnicești”, a spus Patriarhul Daniel.

- Crucea ca luptă sau osteneală reprezintă „efortul de a sfinți viața prin rugăciune și prin fapte bune”.

„De pildă, efortul de a întemeia o familie și de a crește copii în credință. Sau, pentru cineva care a devenit monah, înseamnă să fii ascultător, smerit și rugător necontenit. Deci aici crucea este o luptă împotriva egoismului, pentru cultivarea iubirii smerite și milostive atât în familia conjugală, cât și în familia monahală”, a

explicat Patriarhul.

A patra treaptă: urmarea lui Hristos
„Hristos nu dorește ca oamenii să sufere, dar, prin suferința din viața omului, El își dorește ca omul să se apropie mai mult de Dumnezeu și, mai ales, să-I ceară ajutorul”, a spus Preafericirea Sa.

„Păcatele toate sunt iubire egoistă și posesivă. Iubirea lui Hristos biruiește păcatele oamenilor, pentru că este iubire smerită și milostivă”, a rezumat Preafericitul Părinte Daniel.

„Avem această taină a Crucii ca fiind lumina vieții”, a adăugat Patriarhul României. „Crucea purtată prin credință în Hristos și urmând voii lui Hristos, ajungem la Înviere, la biruință. Transformăm suferința în biruință, singurătatea în comuniune și suferința în speranță.”

„Deci în Cruce este ascunsă puterea Învierii lui Hristos, iar Învierea arată slava Sfintei Cruci. De unde știm aceasta? Vedem că Mântuitorul Iisus Hristos, deși înviat din morți, păstrează în trupul Său înviat din morți, preaslăvit și înălțat la cer, semnele Crucii. El a interiorizat Crucea ca fiind experiența iubirii Sale jertfelnice și ascultătoare de Dumnezeu.”

„Cei care au trecut prin suferință, au purtat crucea cu gândul la Hristos, s-au întărit duhovnicește și s-au îmbogățit duhovnicește, au simțit prin suferință puterea credinței, au simțit ajutorul lui Hristos ca urmare a rugăciunilor adresate Lui și au simțit bucuria biruinței asupra încercărilor vieții”, a mai spus Patriarhul.

Dar că purtarea crucii suferinței cu revoltă și fără a urma lui Hristos nu ne aduce niciun folos, a mai menționat Preafericirea Sa: „Hristos Domnul nu dorește ca noi să suferim, El nu Se bucură când cineva suferă, ci, prin aceste încercări, sau greutăți ale vieții, El ne cheamă să ne apropiem mai mult de Dumnezeu”.

Foto credit: Arhiva Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro